

Vestitorul numelui lui Iehova

"Străjerule, cât mai este din noapte?"

Isaia 21.11

Revistă bimensuală — Anul 2 — No. 23

1 Decembrie 1933

— BUCUREȘTI —

Conținutul:

Melchisedec	355
„Voi sunteți martorii mei”	363
Legea lui Dumnezeu și legă- mântul legii	365
Scrisori dela membrii clasei Ionadab	367
Aviz	351

Voi
și mi
sunteți
martori-
zice Iehova-
că eu sunt
Dumnezeu.

Isaia 43:12

© W.T.B. E.T.S.

VESTITORUL NUMELUI LUI IEHOVA

Revistă editată de două ori pe lună de

SOCIETATEA DE BIBLII ȘI TRACTATE

117, Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Funcționari:

J. F. RUTHERFORD, președinte W. E. VAN AMBURGH, secretar

PRINTED IN RUMANIA BY SOCIETATEA DE BIBLII
ȘI TRACTATE BUCUREȘTI

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova, și mare va fi pacea fiilor tăi”. — *Isaia 54:13* (Versiune engleză).

Toți aceia cari studiază serios Biblia și cari, din cauza bătrâneții, infirmității sau din cauza situațiunii grele nu pot plăti abonamentul acestei reviste, vor primi revista gratuit dacă o vor cere dela Societate arătând motivele lor. Cererea trebuie reînnoită în fiecare an.

Sfânta Scriptură învăț clar

CĂ IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat, că el este din vecinicie în vecinicie, că el este Creatorul cerului și al pământului și Dătătorul de viață al creaturilor sale. Că Logosul a fost începutul creațiunii sale și agentul activ al său la crearea tuturor lucrurilor; că el este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe pământ, și că el este principalul agent executor al lui Iehova.

CĂ DUMNEZEU a creat pământul pentru om; că el a creat pe om perfect și pentru a trăi pe pământ unde l-a pus. Că omul a călcat cu voința legea lui Dumnezeu și astfel a căzut sub sentința de moarte; că din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii s'au născut ca păcătoși și n'au niciun drept la viață.

CĂ ISUS s'a făcut trup (a devenit om) pentru a putea deveni Răscumpărătorul omului; c'a suferit moartea pentru a procura prețul de răscumpărare pentru om; că Isus a înviat ca creatură divină din morți, s'a înălțat la cer și că Dumnezeu l-a ridicat mai presus de orice creatură și de orice nume și l-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

CĂ ORGANIZAȚIUNEA LUI IEHOVA se numește Sion și că Isus Cristos este funcționarul principal și Regele căruia îi aparține dreptul de a domni peste lume; că urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizațiunii lui Iehova; că ei sunt martorii săi și că au datoria și privilegiul să deie mărturie despre supremația lui Iehova și să proclame hotărârile (sau scopurile) sale așa cum sunt exprimate în Biblie; și că ei trebuie să ducă fructele împărăției tuturor acelor care voesc să-i asculte.

CĂ LUMEA s'a sfârșit; că Domnul Isus Cristos, pe care l-a așezat Iehova pe tronul său, a expulzat pe Satan din cer și a început să stabilească împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

CĂ REMEDIUL și binecuvântările de cari vor profita popoarele pământului nu vor putea veni decât prin împărăția lui Iehova pe care Cristos a început deja să o stabilească. Că fapta mare următoare a Domnului va fi distrugerea organizațiunii lui Satan și stabilirea dreptății pe pământ; că toți cei cari în împărăție se vor supune legilor sale vor fi restaurați (regenerați) și vor trăi vecinic pe pământ.

Misiunea sa

ACEASTA REVISTA este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe Iehova Dumnezeu și hotărârile sale, așa cum sunt revelate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice cari sunt folositoare cu deosebire martorilor lui Iehova. Ea călăuzește pe toți cititorii săi în studiul sistematic al Bibliei și trimite instructori pentru a ajuta pe toate persoanele sau pe toate grupele de persoane cari se ocupă serios cu studiul Bibliei. Ea publică între altele articole potrivite pentru instruirea publicului prin radio.

Ea se ține strict de Biblie ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și independentă de toate partidele, de toate sectele, de toate instituțiunile în general. Ea este fără rezervă în serviciul lui Iehova Dumnezeu, în serviciul împărăției sale a cărei Rege este Cristos. Ea n'are un punct de vedere dogmatic, dimpotrivă; cititorul este invitat să supună conținutul ei la un examen serios la lumina Sfintei Scripturi. Ea nu se amestecă în nici o controversă și coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

România:	Lei	120.--
Cecho-Slovachia:	Coroane	24.--
Franța:	Franci francezi	20.--
Belgia:	Franci belgieni	24.50
Statele-Unite:	Dol.	1.--
Canada:	Dol.	1.50

Adrese pentru comandă:

România:	Str. Crișiana 33, București 2
Cecho-Slovachia:	Tylova ul. 16. Praha-Smichov
Iugo-Slavia:	Visegradska ul. 15, Belgrad
Franța:	129, Faubourg Poissonnière, Paris IX
Belgia:	66, rue de l'Intendant, Bruxelles
Statele-Unite:	117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
Canada:	40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario
Australia:	7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W.

Vă rugăm să vă adresați totdeauna la Societate.

(Această revistă apare în mai multe limbi).

A V I Z.

Din cauza crizei financiare, revista pe anul 1934 va apare numai odată pe lună, amândouă articolele principale vor apare în acelaș număr. Prețul unui abonament anual va fi de 120 lei.

Rugăm pe toți abonații noștri de ași trimite reînnoirea abonamentului încă înainte de anul nou; aceia cari nu pot ași achita prețul abonamentului la trimiterea comenței, vor achita până la 31 Ianuarie 1934.

Fiecare să-și dea silința ași achita, dacă se poate, prețul abonamentului pe întreg anul, deoarece cu aceasta se face mare economie cu speșele de poștă și ușurință atât abonatului cât și administrației.

ADMINISTRAȚIA

MELCHISEDEC

„Cel ce face vânturile trimișii săi, flacărele de foc servii săi.” — Psalm 104:4.

IEHOVA s'a servit de un om, ca prin el să preumbreze pe marele preot și domnitor drept al lumii, și numele acelui om a fost Melchisedec. El a îmbrăcat slujba' indoită a unui preot și împărat, și despre el a lăsat Dumnezeu să se scrie prin Moise: „Melchisedec, împăratul Salemului, a adus pâine și vin: El era preot al Dumnezeului Celui prea Înalt.” (1. Moise 14:18) Începând din zilele lui Avraam, oameni devotați lui Dumnezeu, au privit cu așteptare la venirea a celui mai mare decât Melchisedec. Nu este însemnare despre începutul sau despre sfârșitul lui, și nici despre tatăl său sau muma sa, deoarece în slujba sa nu a avut înaintaș și nici urmaș. Melchisedec a ilustrat slujbele îmbrăcate de Christos Isus. El era un model al lui Christos Isus. În adevăr, Melchisedec, împăratul Salemului, preot al Dumnezeului Prea Înalt, care după însemnarea numelui său, este întâi împărat al neprihănirii, apoi și împărat al Salemului, adică împărat al păcii; fără tată, fără mamă, fără spită de neam, neavând nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții, dar care a fost asemănat cu Fiul lui Dumnezeu, rămâne preot în veac.” — Evrei 7 versurile 1--3.

2 Iehova a trimis pe Fiul său iubit pe pământ. L-a uns pentru slujba înaltă de mare preot și împărat. L-a înviat din morți, și L-a înălțat asupra oricărei făptură, L-a îmbrăcat cu orice putere din cer și de pe pământ, și L-a așezat într-o poziție în cer, unde a trebuit să rămână, pânăce va fi sosit timpul lui Dumnezeu, ca să-L trimită să-și înceapă domnia. Timpul acesta holărit a sosit în anul 1911 după Christos, și atunci L-a așezat Iehova ca împărat și mare preot în slujbă, și L-a adus la iveală din Sion, pentruca să domnească în mijlocul dușmanilor săi. Despre El a vorbit Iehova: „Domnul a jurat și nu-i va părea rău: Tu ești preot în veac, în felul lui Melchisedec.” (Psalm 110:1--4).

3 Isus Christos, Unsul, scurt înainte de sfârșitul slujbei sale pământești, a intrat călare pe un măgar tânăr în orașul Ierusalim, și aceasta a avut loc chiar la trei ani și jumătate după ungerea Lui. Acolo și atunci a fost El prezentat iudeilor ca împăratul lor, după aceasta a apărut și în Templu și l-a curățit. (Matei 21:1--12) Exact la trei ani și jumătate, dupăce a fost instalat în slujba de împărat, Isus Christos în primăvara anului 1918 a fost prezentat ca împăratul drept și legal al lumii „Crestinătății” și altora, dupăce îndată a apărut în Templul lui Iehova să țină

judecată și să curățească clasa Templului. Atunci a fost Christos Isus depus de Iehova ca piatra de temelie și piatra de unghiu a palatului său regal. După aceea a inspectat Christos pământul, încosebi pe „Crestinătatea” și pe urmașii Lui credincioși, și aceasta a fost începutul pregătirilor pentru lupta zilei celei mari a Atotputernicului Dumnezeu.

4 Sub conducerea lui Iehova a profețit Zaharia despre acest mare Melchisedec și a zis: „Saltă de bucurie fiica Sionului! Strigă de bucurie fiica Ierusalimului! Iată că împăratul tău vine la tine; El este neprihănit și biruitor, smerit și călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgărițe.” — Zaharia 9:9.

5 Profeția lui Zaharia, care indică prăbușirea organizației lui Satan, nu se putea înțelege de către un om de pe pământ, pânăce n'a venit Christos Isus la Templu, ca să judece. Cei ce au lepădat pe Christos Isus, ca împărat, natural că acumă nu vor pricepe profeția aceasta. Cei ce au lepădat dovada publicată cu privire la „nașterea națiunii”, prin care se înțelege începutul împărăției, niciodată nu au crezut prezența Domnului în Templul lui Iehova. Este definitiv întărit că timpul, pentru priceperea și aprecierea profeției din capitolele acesta, a sosit numai după venirea Domnului la Templu, și în timp ce rămășița credincioasă este adunată în Templu și primește ungera.

6 Rămășița, care pe vremea judecății a fost găsită credincioasă, a fost adusă în Templu și unsă, este aceea, care este somată să se veselească, și care căiar și de fapt este plină de bucurie. (Isaia 61:10) Acestea sunt „fetele Sionului”, deoarece ei sunt copiii femeii lui Dumnezeu, anume a organizației sale. În urma acestui fapt și alții, dacă ei aud și cuprind cu mintea că Domnul se află în Templul său sfânt, pot să strige de bucurie. Fiicele Sionului descrise în profeția aceasta au fost facute membre a organizației lui Dumnezeu, și prin urmare sunt o parte a preoției regale și sunt învățate de Dumnezeu. (Isaia 54:13) Dupăce Iehova a ridicat pe împăratul său pe tronul său, și împărăția s'a fost născută, a trimis pe împăratul său la copiii Lui credincioși. (Apoc. 12:5; Mat. 21:1--12; Ioan 12:12--16; Psalm 118:22--26) Profeția aceasta s'a împlinit în măsură mică, atunci, când Isus a intrat în Ierusalim călare pe un măgar, și împlinirea definitivă a început în 1918, și judecata continuă pânăce Templul adevărat nu va fi curățit. Despre marele Judecător

care execută lucrarea aceasta, stă scris: „El este drept, și marele justificator al Numelui lui Iehova.” — Rotherham.

⁷ Matei și Ioan descriind alaiul Domnului în Ierusalim, citează o parte a profeției lui Zaharia (9:9), dar următoarele cuvinte le-au lăsat afară amândoi: „El este neprihănit și biruitor.” (Mat. 21:4, 5; Ioan 12:14, 15) Alți traducători redau partea aceasta a textului cum urmează: „drept și biruitor este El”. (Miniaturbibel) „Indreptălit și biruitor este El.” (Rotherham) Evident că apostolii au lăsat afară aceste cuvinte intenționat, deoarece n'a fost încă sosit timpul pentru judecăla și pentru justificarea Numelui lui Iehova; și această parte a profeției trebuie să se îplinească pe deplin, dupăce Christos Isus a fost instalat ca Impărat și Judecător, și pe timpul, când se prezintă pământului întreg ca Judecător. Dupăce în anul 1914 a fost instalat ca Impărat, a câștigat o biruință asupra lui Satan, întrucât atât pe el, cât și pe oardele sale le-a aruncat jos din cer. În anul 1919 a fost inaugurat ca Impărat și atunci a primit însărcinarea, ca să judece lumea și să justifice Numele lui Iehova; și pentru aceasta înaintează mereu „biruitor și ca să biruiască.” — Apoc. 6:2; 12:7—9.

⁸ Pe timpul împlinirii în mic a profeției, poporul când a văzut pe Isus călărind în Ierusalim, a strigat: „Hosanna.” Cuvântul „hosana” înseamnă: „Mântuește, te rugăm!” Cu ocazia împlinirii a două, au rostit martorii unși ai lui Iehova; cuvintele potrivite: „Mântuește Doamne, te rugăm! Dă izbândă Doamne, te rugăm!” (Psalm 118:25) Impăratul lui Iehova, Christos Isus, aduce acum atât mântuire și scăpare din organizațiunea lui Satan, precum și răscumpărare din păcat și moarte, care toate se întâmplă spre justificarea Numelui lui Iehova. Când a venit pe pământ a venit umilit și blând, s'a supus mânei lui Iehova și pentru aceasta a câștigat grația Celui Prea Înalt. (Prov. 3:34) El vine acuma la Templul său și se imbie popoarelor de pe pământ ca Impăratul și Judecătorul lor, și aceasta o face prin solia sa, pe care o transmite prin membrele umilate ale picioarelor sale, rămășița, martorii lui Iehova de pe pământ. El călărește pe un măgar, desigur pentru ca să se facă cunoscut ca Mesia, Impăratul uns. (1. Regi 1:32—39) El este descris ca unul, „care este călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgărițe”, adică călare pe un cal vioi, nou, pe care încă nu a călărit nimeni altul. Ca Impăratul uns al lui Dumnezeu nu a avut pe nimenea înaintaș în slujba sa, și nici nu va avea urmaș niciodată. (Evrei 7:3) Rămășița unsă a lui Iehova vede acuma pe Impăratul puternic „pe tronul înalt și măreț” șezând în Templul său, și bucuria Lui este mare, precum au prezis atât Zaharia cât și Isaia. — Isaia 6:1—3.

⁹ Christos Isus vine în pace, și aceluia, cari au iubit venirea Lui le aduce mare bucurie. După aceea începe opera, de a înarma pe membrele corpului său de pe pământ, și să-și îndrepte atențiunea asupra lucrurilor, care sunt în legătură

cu bătălia viitoare a zilei celei mari, care bătălie va justifica Numele Tatălui său. „Voi nimici cărările de război din Efraim, și caii din Ierusalim, și arcurile de război vor fi nimicite. El va vesti neamurilor pacea, și va stăpâni dela o mare la cealaltă, și dela riu până la marginile pământului.” (Zah. 9:10) În profeția aceasta Efraim a închipuit pe cele zece seminții ale lui Izrael, până când interesele celorlalte seminții au fost unite în Iuda. Nimicirea carelor de război și a cailor prevestită în profeție, arată cum Domnul introduce pace și bună învoire în organizațiunea sa întregă, și că aceasta numai un Impărat are. (Ezechiel 37:16—23; Psalm 133) Christos, marele războinic va pedepsi națiunile în Armaghedon și astfel le va sili să fie gata de pace. „Veniți și priviți lucrările Domnului, pustiirile pe cari le-a făcut El pe pământ. El a pus capăt războaielor până la marginile pământului; El a sfărâmat arcul, și a rupt sulița, a ars cu foc cărările de război.” (Psalm 46:8, 9) „El va fi Judecătorul neamurilor, El va hotărî între un mare număr de popoare așa încât de săbiile lor își vor făuri fiare de plus și din sulițele lor cosoare; nici un popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia, și nu vor mai învăța războiul.” (Isaia 2:4) „Și El va domni dela un capăt al mării la celălalt capăt și dela riu până la capătul pământului,” și El trebuie să domnească peste a tot ceea ce stătea cândva sub puterea lui Satan. (Psalm 72:8; Dan 7:14, 27; 1. Moise 15:18—21) Ca marele Impărat și președinte mare al lui Iehova, întreaga lume va guvernă o în dreplate, și ca prințul păcii va introduce „Pace pe pământ și bună învoire între oameni.”

¹⁰ Profeția din versul al nouălea nu se îndreaptă la iudei, ci la membrele organizațiunei divine, cari pe timpul când Impăratul va fi instalat în Templu, salută Numele Lui. Profeția versului următor sprezecelea asemenea este îndreptată la clasa aceasta. „Inșă cât pentru tine Sioane, din pricina legământului tău pecetluit cu sânge, voi scoate pe prinșii tăi de război din groapa în care este apă.” (Zah. 9:11) Poporul credincios al lui Dumnezeu timp îndelungat a fost ținut prins de organizațiunea lui Satan. Sângele lui Christos Isus a sfințit legământul de sacrificiu, și garantează scăparea aceluia din legământ, cari rămân statornici cu credincioșie Domnului, și rămân dumani organizațiunei lui Satan. Christos Isus a izbăvit deja pe cei credincioși din organizațiunea lui Satan. (Isaia 45:13) Aceasta s'a întâmplat după sosirea lui Isus la Templu. Organizațiunea lui Satan însă încă tot ține în prinsoare pe „turma mare”, Domnul însă la timpul său hoțărât îi va scoate din temnițe. (Ps. 68:6; 69:33; Isaia 42:6) Profeția lui Zaharia declară, că acești prizonieri trebuie să fie scoși din groapa în care nu este apă, adică adevăr. „Crestinătatea” care este o parte esențială a organizațiunei lui Satan, și unde credincioșii au fost ținuți în robie, și-a săpat fântâni sale, care sunt uscate și în cari nu există nici un adevăr, asemenea groapei în care a fost ținut temnițat Ieremia. (Ier. 38:6—13) În Babilon

există nici o apă a adevărului, și gardienii acelei organizațiuni nelegiuite își dau toată silița ca să împiedice pe martorii lui Iehova, ca să vină în atingere cu „turma mare” ținută acolo în temniță, și să-i ducă solia adevărului.

„Cei ce erau în legământ pentru Impărăție, și cari s'au dovedit credincioși până la venirea Domnului la Templu, erau cei dintâi cari au fost eliberați din prinsoarea organizațiunei lui Satan; în urma acestui fapt, aceștia trebuie să transmită vestea adevărului „mulțimii celei mari”, sau „turmei mari”, cari au rămas în Babilon ca prizonieri. Iehova a lăsat să profețască Zaharia: „Întoarceți-vă la celățuie, prinși de război plini de nădejde! O spun și astăzi, că îți voi întoarce îndoii!” (Zah. 9:12) Acest verset al profeției cuprinde atât pe rămășița credincioasă, cât și pe clasa predestinată strămtorării. Iehova declară aici prin Impăratul și Judecătorul său, care a sosit acum la Templul său, că El (Iehova) „celățuiei”, adică credincioșilor, clasei rămășiței adusă în Templu, le va întoarce îndoii. Organizațiunea principală a lui Dumnezeu este celățuia mare a organizațiunei sale universale. Clasa „turmei mari” s'a și declarat gata să facă voia lui Dumnezeu, și a fost născută de spiritul său, și acum acești prizonieri din Babilon, dacă doresc să aibă viață, trebuie să se întoarcă la organizațiunea lui Dumnezeu. „Turma mare” va face aceasta, dacă se va pune de partea lui Iehova și va saluta pe Christos ca Impărat; că va face aceasta se arată în Apocalips, fiind ilustrați cu ramuri de finic în mână, pe care le alină înaintea Impăratului. (Apoc. 7:9) În prezent sunt ei „prizonieri cu nădejde”, deoarece mai fin tare la nădejdea, de a fi la Domnul. (Romani 8:24) Această nădejde o exprimă „turma mare”, când se roagă cu rugăciunea însemnată de profet: „Scoate-mi sufletul din temniță, ca să laud Numele tău! Cei neprihăniți vor veni să mă înconjoare, când îmi vei face bine.” — Psalm 142:7.

12 Următoarea parte a profeției, anume: „O spun și astăzi, că îți voi întoarce îndoii!” se referă cu totul deosebit la rămășița credincioasă. „Ziua aceea” sau timpul indicat cu „astăzi”, a început cu domnia lui Isus Christos, și pentru rămășiță deosebit dela 1919, când din îndurarea lui Dumnezeu a fost liberată din organizațiunea lui Satan. „Turma mare” rămâne în temnița temnițarilor Babilonului; însă către cei aprobați, cari cu ocazia judecății lui Iehova au fost aduși în Templu prin Christos Isus, vorbește acum Capul clasei Templului: „O spun și astăzi, că îți voi întoarce îndoii!” Cuvântul ebraic tradus aici cu „îndoii” înseamnă „de două ori pe atât” (2. Moise 16:22; Iov 42:10) Faptele care întăresc profețiile acestea, arată, că după 1919 Iehova a dat rămășiței sale credincioase ce constituie pe clasa Elisei, o „măsură îndoită a spiritului lui Ilie”. (2. Regi 2:9) Faptele și profețiile acestea stabilesc în mod definitiv, că această parte a profeției se referă la rămășița credincioasă, care primește „îndoii!” După ce Iov a fost supus probei și când era recu-

noscut ca aprobat, i s'a dat de două ori pe atâtă cât a avut mai înainte, ceea ce ilustrează aceeași clasă. (Iov 42:10) Cei ce în lucrarea Ilie au fost credincioși și la judecată în probă găsiți credincioși, și cari dealunci și-au păstrat devotamentul desăvârșit, constituiesc clasa, adică pe rămășița, căreia asemenea i s'au dat un îndoii. În felul acesta „își arată Iehova favoarea către ei, care a fost retrasă dela dânsii o vreme oareșcare. Favoarea lui Iehova a fost retrasă dela 1918 până la 1919 și după aceea s'a întors iarăș înapoi, cum arată alte profeții. (Isaia 12:1) Iehova după întoarcerea favoarei sale către rămășița sa credincioasă, i-a dăruit de două ori pe atâtă adevăr, și ei au făcut o lucrare cu mult mai mare, în vreme ce au transmis oamenilor adevărul acesta. O comparație a publicațiunilor cari în cursul perioadei Ilie a lucrării au conținut adevărul, cu publicațiunile perioadei Elisei a adunării lui Dumnezeu, este aici foarte interesantă. Zidirea Templului este de acelaș înțeles cu întemeierea „celățuiei”. „Da, Domnul va zidi iarăș Sionul, și se va arăta în slava sa. El ia aminte la rugăciunea nevăzută, și nu-i nesocotește rugăciunea — Căci El, privește din înălțimea sfințeniei Lui; Domnul privește din ceruri pe pământ, ca să audă gemelele prinșilor de război, și să izbăvească pe cei ce sunt pe moarte; pentruca ei să vestească în Sion Numele Domnului, și laudele Lui în Ierusalim.” (Psalmi 102:16—21) După ce Domnul și-a zidit celățuia, chiamă pe clasa „turmei mari”, ca să se întoarcă la organizațiunea Lui: „Atunci oricine va chema Numele lui Iehova, va fi mântuit. Căci mântuirea va fi pe muntele Sionului și la Ierusalim, cum a făgăduit Domnul, și între cei rămași pe cari îi va chema Iehova”. (Ioil 2:32) „Dar mântuirea va fi pe muntele Sionului, el va fi sfânt, și casa lui Iacob își va lua înapoi moșiile.” — Obadia 17.

13 „Îndoii!” amintit în versul doisprezecelea a profeției nu se referă nici la pedeapsa iudeilor, și nici la întoarcerea lor în favoarea dumnezeiască. Nu este un mesaj a nenorocirii, ci un mesaj a binelui, tratând despre o îndoită parte a binelui, și privește exclusiv pe clasa Templului. Amăsurat traducerei lui Menge partea aceasta a traducerei sună: „Îți dau îndoii în locul...” și după cea engleză a lui Leeser: „Încă azi îți declar, că îți voi da (binele) îndoii”. Pe nota de pe margină a aceleiaș traduceri spune: „Încă azi îți vestesc o solie bună îndoită”. Este cu totul clar, că versul treisprezecelea a profeției în realitate este o parte a versului al doisprezecelea, și stabilește timpul, când trebuie să i se dea rămășiței „favoarea îndoită” sau „mesajul fericirii și a favoarei”. „Căci îmi încordez pe Iuda ca arc, și iau pe Efraim ca săgeată, și voi scula pe fiii tăi, Sioane împotriva fiilor tăi, Grecie! Te voi face ca sabia unui viteaz!” (Zah. 9:13) Iehova arată aici armătura aleșilor săi pentru războiul cel mare.

14 Iuda și Efraim reprezintă aici pe fiii uniți ai organizațiunei principale a lui Iehova, deoarece ei într'un loc se numesc „fiii Sionului”. În icoana

aceasta ilustrează ei unitatea în Christos pentru opera lui Iehova, și anume unanimitatea tuturor celor descriși în Apocalips 7:4—8. a celor douăsprezece seminții. Timpul pentru unitatea amintită de apostol, a sosit. (Efez. 4:13) Toți aceștia sunt înarmați ca să poarte război contra organizației lui Satan. Primul fiu al Sionului este Isus Christos, „Leul din seminția lui Iuda”, și ceilalți cari laudă pe Iehova, sunt în război cu El. În profeția aceasta Iuda și Efraim închipue pe Christos și membrele credincioase a corpului său, cărora Iehova le dă o măsură îndoită a favoarei sau spiritului său. El i-a ales pentru scopurile sale. Trezirea mare a început cu învierea sfinților credincioși adormiți, și după aceea prin aducerea rămășiței la unitate cu Christos Isus, și introducerea lor ca o parte esențială a Templului. Christosul adus la unitate este arma de război a lui Dumnezeu, și este folosit de Iehova la aceasta. „Tu mi-ai fost un ciocan și o unealtă de război. Am zdrobit neamuri prin tine, am nimicit împărății prin tine... Dar acum voi răsplăti Babilonului și tuturor locuitorilor Chaldeii, tot răul, pe care l-au făcut Sionului, supt ochii voștri zice Domnul.” (Ieremia 51:20—24) Iehova ample acuma arcurile (Iuda) sale cu Efraim (ca săgeți) în scopuri de războiu. Iehova a trezit pe fiii Sionului și-i pregătește la război contra „Greciei” și „fiii” acesteia... „Grecia” și „fiii” ei închipue aici pe organizația lui Satan, îndeosebi pe partea indicată ca „Creștinătate” sau stăpânirea a șaptea mondială. După ce profeția lui Zaharia a fost scrisă, Babilon era deja zdrobit și Grecia era aproape să devină a cincia stăpânire mondială. Domnia mondială romană și mai târziu sistemul de domnie mondială Anglo-American sunt vlăstarele stăpânirii mondiale Grecia; așadar expresiunea profetică „fiii Greciei” caracterizează pe uneltele lui Satan de pe pământ dela sfârșitul lumii sale, și aceste uneltele sunt stăpânirea a șaptea mondială și toate națiunile cari compun Liga Națiunilor. Cea mai importantă parte a acestei organizații este „Creștinătatea”, imperialismul Anglo-American. (Dan. 8:21—23; Vezi revistele dela 15 August până la 15 Septembrie 1933). În zilele de azi, Sionul, adică organizația lui Iehova este făcută ca „sabia unui erou”. Dușmănie între cele două semințe, ce rezultă din împlinirea prevestirei lui Iehova, se descrie aici cu vivacitate. (1. Moise 3:15) Astăzi se întâmplă, că Iehova pregătește oastea sa pentru război, pentru că o folosească întru pedepsirea organizației lui Satan și „în ziua aceea”, adică în „timpul prezent”, când dă unșilor săi o parte îndoită de bunătați. — Isaia 27:1.

¹⁵ Rămășița vede acuma împlinirea profeției, că Iehova oștirilor se va arăta deasupra întregii organizații războinice a sa, cum stă scris: „Dar Domnul se va arăta deasupra lor, și săgeata Lui va porni ca fulgerul; Domnul Dumnezeu va suna din trâmbiță, și va înainta în vijelia dela miazăzi.” (Zah. 9:14) De aici înainte, Iehova este apărătorul organizației sale: „Cum își întind pa-

serile aripile peste puii lor, așa va ocroti Domnul oștirilor Ierusalimul. îl va ocroti și-l va izbăvi îl va cruța și-l va mântui.” (Isaia 31:5) Christos Isus este săgeata ascuțită a lui Iehova: „Mi-a făcut gura ca o sabie ascuțită. m'a acoperit cu umbra mâinei Lui; și m'a făcut o săgeată ascuțită, m'a ascuns în tolba Lui cu săgeți.” (Isaia 49:2) Ca strălucitul și biruitorul comandant de război al lui Iehova pornește la cale ca fulgerul, adică cu iuțea fulgerului, cași Iehu (2. Regi 9:20), ca să lupte contra dușmanului. Fulgerul lui Iehova arde cu văpaie din Templu, ca o prevestire și avertisment, că va veni o nimicire repede peste dușman. Cum spune Zaharia: „Domnul Dumnezeu va suna din trâmbiță”; care sunt cele șapte trâmbițe în cari au sunat. (Apoc. 8:11) Sunetul trâmbițelor înseamnă o vreme de nenorocire pentru organizația lui Satan și un timp de bucurie pentru organizația lui Dumnezeu, atât în cer cât și pe pământ, și dă de înțeles că bătălia cea mare și biruința definitivă sunt foarte aproape. „Vijelia” amintită de Zaharia, arată că organizația lui Iehova cu oastea sa de războinici cu ce putere se aruncă asupra organizației lui Satan. (Ezechiel 38:14, 15; 39:2; Habacuc 3:3; Isaia 21:1) Multe texte scripturale sunt indicații puternice la aceea, că cel puțin câțiva membri a rămășiței credincioase vor fi pe pământ și vor vedea Armaghedonul, în timp ce sunt încă în carne. Următoarea profeție este o întărire puternică a acestei concluzii: „Domnul oștirilor îi va ocroti, și vor mânca, și vor zdrobi pietrele de praștie, vor bea, vor face gălăgie ca ametriți de vin, vor fi plini ca un păhar de jertfă, cași colțurile altarului.” (Zah. 9:15) Chiar în timpul de față aruncă dușmanul o grindină de pietre împotriva rămășiței lui Dumnezeu; aceasta însă nicidecum nu împiedecă pe rămășiță să înainteze și să nu îndeplinească cu bucurie partea sa din lucru. Credincioșii calcă în picioare pietrele aruncate asupra lor, trec peste ele și continuă să vestească renumele Celui Prea Înalt. Acuma credincioșii nu numai apă beau, dar ei mai gustă din „rodul viței” Impărăției de bucurie, și acesta îi întărește, în marșul lor. „Vinul” reprezintă aici simbolic voioșia lor sau bucuria inimii lor. (Ps. 104:15) Pentru aceea se spune despre rămășiță: „Vor face gălăgie ca de vin”, deoarece ei urează pe Domnul oștirilor. (Isaia 12:6) Expresiunea profetică că ei „vor fi plini ca un pahar de jertfă,” indică la aceea că rămășița trebuie să vadă curgerea sângelui vieții dușmanului și va fi mulțumită. (Isaia 34:3, 6, 8) Păharele de jertfă a altarului au servit la împiedecarea scurgerii sângelui. Picioarele lui Christos vor fi scaldate în sângele dușmanului, prin ce profetul exprimă în mod simbolic, că membrele picioare trebuie să vadă, cum se va nimici dușmanul. — Psalm 68:23.

¹⁶ Iehova este marele păstor al turmei sale, și ca atare o ocrotește, păzește și scutește și în El găsește turma înaltul turn al siguranței. În consonanță cu aceasta a prezis Zaharia: „Domnul, Dumnezeul lor îi va scăpa în ziua aceea, ca pe

turma poporului său; căci ei sunt pietrele cununii împărătești, cari vor străluci în țara sa!" (Zah. 9:16) În trecut Iehova a condus pe turma sa prin mâna lui Moise, acum însă prin mâna mai marelui decât Moise, Christos Isus. (Ps. 77:20) El și-a dat cuvântul că va ocroti și va mântui pe turma sa. (Ezechil 34:22; Ps. 95:7) Cea mai importantă învățătură pentru rămășița este Impărăția, pentru că Impărăția va justifica Numele lui Iehova. Pentru aceea țin la înălțime steagul lui Iehova, și arată poporului că Impărăția este cea mai demnă de atenție și cea mai primordială. Iehova ridică pe martorii săi drept „pietre de cunună”. Mesajul Lui este acela, pe care acești martori credincioși îl susțin și mesajul acesta este un steag sau un îndrumător pentru oamenii, cari caută dreptatea. Ce ocară rusinoasă i s'ar face lui Iehova, dacă martorii săi ar merge la servii Diavolului să ceară permisiune de a predica Evanghelia Impărăției. Cei ce rămân în clasa rămășiței sau a Templului, se rează numai pe Iehova și-i împlinesc poruncile, pe cari i le-a dat prin mai marele decât Moise.

17 În timp ce lucrul de pregătire înaintează între poporul lui Dumnezeu înainte de bătălia cea mare, Iehova lasă să-i privească îndurările și frumusețile sale... „O, cât de mare va fi norocirea (bunătatea) sa, cât de mare frumusețea sa! Grâul va veseli pe tineri, și mustul pe fecioare.” (Zah. 9:17, Nițulescu). Sionul, adică organizațiunea lui Iehova, este zidit în măreție, și prin organizațiunea sa strălucește frumusețea lui Iehova. (Ps. 48:2, 50:2) Impăratul și Preotul mare asemenea este frumos de minune. (Isaia 33:17; Ps. 45:2, 11) Credincioșii privesc acum pe Domnul Iehova și pe marele Judecător în frumusețe și măreție în Templu. „Grâul” (sau pâinea de grâu) dă putere rămășiței și vinul bucuriei îi înveselește inima, și bucuria Domnului este lăria întregii clase a Templului. Unii dintre ei se numesc „tineri” deoarece sunt tari în Domnul și au primit o privire în profesii; alții însă se numesc „fecioare” sau „slujnice”, deoarece ele toate s'au făcut părtașe din revărsarea spiritului lui Iehova. (Ioil 2:28, 29) Vestea Impărăției înveselește inimile lor, ei văd că Iehova a hotărât ca să justifice acum Numele său, că El sprijinește pe rămășița și o pregătește pentru bătălia zilei celei mari. Ei văd pe Impăratul mareț, cum pornește călare pe calul său de război, și acești credincioși îi urmează, oriunde să îndreaptă alaiul său de război.

Binecuvântările sale

18 Lucrul Templului continuă și se va termina, dacă fiecare piatră desăvârșită ascultă de mai marele decât Moise, și-a dovedit devotamentul desăvârșit față de Iehova și locuiește durabil în Templu. Iehova se îngrijește de ei în ce privește toate necesitățile lor. (Luca 11:13) Azi vorbește către rămășița care lucrează la Templu: „Cereți dela Domnul ploaie, ploaie de primăvară! Domnul scoate fulgerile, și vă trimite o ploaie îmbelșu-

gată, pentru toată verdeața de pe câmp.” (Zah. 10:1) Ploaia este un simbol al binecuvântărilor improspetătoare ale lui Dumnezeu, de care rămășița zilnic are lipsă. „Ploaia târzie veni în luna întâie” (Ioil 2:23; Biblia Paralel) sau aproximativ în April după calendarul de azi. Ploaia târzie indică binecuvântări ale Impărăției, și iată că Iehova și-a exprimat față de poporul său aprobarea Lui. „Seninătatea feței Impăratului este viață, și bunăvoința Lui este ca un nor de ploaie târzie.” (Prov. 16:15) Începând dela 1925 încoace a dat Iehova poporului său un torent constant de binecuvântări, și prin aceasta i-a improspetat și binecuvântat în măsură mare. „Fulgerile” sau „norii de ploaie”, fac indicație la prezența Domnului în organizațiunea sa și dau lumină și binecuvântare. (Ps. 68:9; Ezechil 34:26; Ioil 2:23) Fiecare care lucrează la Templu, este aprovizionat cu bogăție, și „paște în pășuni verzi.” (Ps. 23:2) Acești credincioși aduc „toată zeciuiala lor, în camera de provizie” a lui Dumnezeu, și a deschis ferestrele cerului și a revărsat binecuvântările sale asupra lor (Mal. 3:10) Iehova pășunează pe clasa Templului prin păstorul său superior Christos Isus. Nici un membru al rămășiței credincioase nu se va lăsa turburat de batjocoritori cari își bat joc de Dumnezeu și îngrijirea Lui față de ei. Nici credincioșii se vor depărta de toți contrarii și vor continua, ca cu deplină înțelegere, cu curaj și bucurie să lucreze la Templu. Lucrătorii Templului vor fi acum pregătiți, și dacă se vor dovedi credincioși vor fi făcuți pe veci o parte a preoției după felul lui Melchisedec, și prin urmare unelte în mâna lui Iehova pentru efectuarea lucrului și a datorinței, care le-a fost impusă. În toate secolele viitoare vor fi primitorii speciali ai bunătății sale.

19 Iehova se înloarce cu atențiunea sa spre păstorii falși și la învățătorii falși, cari umblă pe căile lor, și prin urmare pe calea nelegiurii și aceasta o face Domnul, pentru că rămășița să fie sfătuită cu privire la ei și să-i încunjure. Pentru aceasta a profețit Zaharia: „Căci terafimii (idolii din casă) vorbesc nimicuri, ghicitorii proorocesc minciuni, visurile mint și mângăie cu deșertăciuni. De aceea ei rătăcesc ca o turmă, sunt nenorociți, pentru că n'au păstor.” — Zaharia 10:2.

20 Unii și-au așezat idoli de casă, ca citirea de ficcare zi a unui vot sau hotărâre de dimineață, sau alor douăsprezece pagini din „Studiile în Scripturi” sau a unui capitol din Biblie, și se fac pe sine însuși să creadă, că prin executare de formalități de astfel ar servi lui Dumnezeu, și că prin acestea ei s'ar face mai sfinți decât alții. Aceasta o fac ei însă, în loc să primească ploaia sau favoarea lui Dumnezeu. Astfel de nimicuri nu pot să procheme nici o ploaie, spune Domnul. „Toți laolaltă sunt proști și fără minte, știința idolilor nu este decât deșertăciune, e lemn!” (Ier. 10:8) „Este oare printre idolii neamurilor vreunul care să aducă ploaie? Sau poate cerul (astrologii, închinătorii Diavolului) să dea ploaie? Nu dai Tu ploaie Doamne Dumnezeul nostru? Noi nădăjduim

în tine, căci tu ai făcut toate aceste lucruri!" (Ier. 14:22) „Proorocii” amintiți de profetul Zaharia, dintre aceia cari se mărlturisesc a fi poporul lui Dumnezeu sunt oameni, ca „bătrânii aleși” sau alții în poziții asemenea, cari amintesc că ei ar primi bine plăcerea lui Dumnezeu prin frământările lor sfinte și cuvintele lor ce sună frumos, cu cari bucuos își gâdile urechile unul altuia; aceștia sunt oameni care caută să atragă după dânsii învățacei, și au intenția, ca să cauzeze turburare între poporul de legământ al lui Dumnezeu, care cu sinceritate se silește să asculte de poruncile sale și să facă lucrul său. Inșă toți martorii credincioși și adevărați ai lui Iehova vor încunjura pe acești învățatori, prooroci și visători falși, cari caută avantajul lor, nu au nici un interes sincer pentru Impărăție și pentru aceasta nici nu-i servesc cu bucurie. — Romani 16:17, 18.

21 Iehova este contra unora ca aceștia și sfătuște pe rămășița sa credincioasă, să se curățească din cărările lor. (Ezechil 13:9) Credincioșii trebuie să facă aceasta, pentruca să fie curățiți și pregătiți pentru lucrul Domnului, și în sfârșit să poată deveni o parte a preoției în felul lui Melchisedec. Niciunul nu poate să fie pregătit pentru serviciul Templului, care se întovărășește cu aceia, cari combat lucrul, pe care îl face Domnul acuma pe pământ. Dumnezeu scoate pe acești prooroci și visători întunecați din organizațiunea sa, și astfel credincioșii să-i încunjure: „Deaceea nu veți mai avea vedenii înșelătoare; și nu veți mai rosti proorocii. Voi scoate din mâinile voastre pe poporul meu, și veți ști că Eu sunt Iehova.” (Ezechil 13:23) Așa de sigur, precum Iehova are o organizațiune pe pământ, așa de sigur și nutrește pe membrii organizațiunii acesteia prin mâna lui Christos Isus. Faptele dovedesc că El folosește publicațiunile Societății Watchtower, ca să transmită adevărurile acesteia rămășiței sale. Astfel este de așteptat, că „proorocii și tâlcuitorii viselor” vor combate pe cei ce sunt editorii adevărului, și în infamia lor vor batjocori pe credincioși; și faptele arată că ei chiar fac aceasta. Domnul declară că întunecime și încurcătură va fi partea acelor cari duc în rătăcire pe poporul său și se luptă contra lucrării sale. „Din pricina aceasta va veni noaptea peste voi, fără nici o vedenie! Și întunecul fără nici o proorocie! Soarele va asfinți peste acești prooroci, și ziua se va întuneca peste ei! Văzătorii vor fi dați de rușine, ghicitorii vor roși, toți își vor acoperi barba; căci Dumnezeu nu va răspunde”. (Mica 3:6, 7) Acești visători vorbesc cu amăgire, și s'au abătut dela Cuvântul lui Dumnezeu a adevărului. (Ieremia 23:26—28, 32) Oste-nelile lor de a mângăia pe cineva sunt cu totul zădarnice, și astfel nu îndeplinesc nici o parte din însărcinarea dată poporului de legământ al lui Dumnezeu. Deoarece nu au primit iubirea adevărului, părăsesc ei turma lui Dumnezeu și își fac ei înșiși turme. Ei se încred într'un om ca învățătorul și păstorul lor, și dela moartea lui au devenit fără conducător și încurcați și acuma se

vaetă și zic: „Nu mai este păstor și mai mult adevăr, decând a murit.”

22 In rândul păstorilor falși se numără și preoțimea, care afirmă că reprezintă pe Domnul, și pe maideparte și „bătrânii aleși, egoiști, cari iubesc aprobarea și lauda oamenilor. Toți aceștia umblă pe calea lor stricată, și în urmă se văd în clasa „omului fărădelegii”, a „Fiului pierzării”. Dumnezeu a lăsat pe profetul Zaharia să proorocească următoarele despre ei: „Mânia mea s'a aprins împotriva păstorilor, și voi pedepsi pe țapi. Căci Iehova oștirilor își cercețează turma, casa lui Iuda, și o va face ca pe calul său de slavă în luptă.” (Zah. 10:3) Astfel de țapi sunt conducători cari s'au ridicat ei înșiși, și cei cu vază a turmei, și pe aceștia îi va pedepsi Dumnezeu cum spune. (Ezechil 34:17, 18; Isaia 34:6) Iehova în cursul perioadei Ilie a lucrului a cercetat turma sa și i-a îndoit binecuvântările, deoarece îi este credincioasă și ascultă de poruncile sale. Dumnezeu vine la turma sa proprie și anume în calitate de Iehova oștirilor, ca s'o pregătească pentru război. Profetul spune: „Iehova face casa lui Iuda ca pe calul său de slavă în luptă”, pe care călărește El în bătălia Armagedonului. (Ps. 68 versurile 32, 33) Organizațiunea lui Iehova din care rămășița constituie o parte, asemenea poartă război; rămășița arde de zel, este lipsită de frică și este pedepălin supusă Domnului, și aceasta este ea, deoarece a primit dela Domnul o măsură îndoită a spiritului lui Ilie. Rămășița este recrutată în oastea de război din cer, și urmează pe Domnul Christos Isus care călărește pe calul său drept de război, oriunde merge. — Apoc. 19:14.

23 Profetul vorbește acuma îndeosebi despre Christos Isus, capul organizațiunii lui Iehova, care ca piatră de unghiu a fost trimis în 1918 la Templu și depus acolo, și căruia i s'a dat Impărăția. „Din el va ieși piatra din capul unghiului, și din el va ieși țarușul, din el va ieși arcul de război; din el vor ieși toate căpeteniile laolaltă.” (Zah. 10:4) Christos Isus este piatra de unghiu a palatului mareș al lui Iehova, a organizațiunii sale principale. (Isaia 28:16) Christos Isus, capul casei lui Iuda este „țarușul”, pe care agață Iehova toate vasele organizațiunii sale. (1. Cor. 8:6; Evrei 1:3; Col. 1:17) Rămășița lui Iehova de pe pământ constituie „picioarele” lui Christos Isus, și El se aseamănă cu un țaruș, care caută să sfășie pe Satan. „Și totuș Domnul, Dumnezeul nostru, s'a îndurat de noi lăsându-ne câțiva oameni scăpați, și dându-ne un adăpost în locul Lui cel sfânt, ca să ne lumineze ochii și să ne dea puțină răsuflare în mijlocul robiei noastre.” (Ezra 9:8) Christos Isus, într'u preamărirecă Tatălui său, este pus ca țaruș într'un loc tare și pe țarușul acesta trebuie să fie atârnată întreaga mareșie a casei regale. Clasa „omului fărădelegii” preumbrită de Șebna, care este „țarușul” pretins, Domnul în ziua bătăliei o va desrădăcina împreună cu Satan pe vecie. (Isaia 22:15—25) Christos Isus este asemenea și „arcul de luptă” sau armătura de război al lui Iehova, cu care bate pe dușman. (Ps. 45:5)

Iehu era un mănuitor iscusit al arcului și a trimis o săgeată ca glonțul drept în inima dușmanului, și astfel a preumbrit pe Christos, care va stârpi pe dușmanii lui Iehova. (2. Regi 9:24) „Din el vor ieși toate căpeteniile laolaltă.” În Armagedon Christos și oastea sa de război vor strâmtora pe dușmanul care se luptă sub comanda lui Gog, toate hoardele lui Satan le va fugări înaintea sa, și va zdrobi pe toți asupritorii. „Căci jugul care apăsa asupra lui, toiagul, care-i lovea spina, năvălirea celui ce-l asuprea le-ai sfărâmat, ca în ziua lui Madian. Căci orice încălțăminte purtată în invălmășeala luptei, și orice haină de război tăvălită în sânge, vor fi aruncate în flăcări, ca să fie arse de foc.” (Isaia 9:4, 5) „Atuncea vei cânta cântarea aceasta asupra împăratului Babilonului, și vei zice: Iată asupritorul nu mai este, asuprirea a încetat.” — Isaia 14:4.

²⁴ Rămășița Domnului în sine este slabă, ei sunt însă tari în Domnul și în tăria puterii sale, deoarece se reazimă cu totul de El și dau ascultare poruncilor sale. (Ef. 6:10) Ei se luptă sub conducătorul lor și vor vedea cum dușmanii vor fi făcuți așternut picioarelor lui Christos, și cum va fi zdrobit, chiar așa cum a zdrobit Iehu pe Izabela. — 2. Regi 9:33; Ps. 110:1, 5.

²⁵ Zaharia profetește maideparte despre organizațiunea războitoare a lui Iehova: „Ei vor fi ca niște viteji cari calcă în picioare noroiul depe ulițe; în luptă se vor lupta, pentru că Domnul va fi cu ei; iar călăreții vor fi acoperiți de rușine.” (Zah. 10:5) Fiindcă rămășița a primit asigurarea Domnului pentru rezultatul victorios al luptei, este plină de curaj și continuă cu cântece de biruință, ca să-și împlinească datorințele în legătură cu Templul. Domnul este în Templu la dansii și le dă curaj să lucreze și să se lupte. Oastea lui Iehova va zdrobi cu desăvârșire pe dușman: „Tu mi-ai fost un ciocan și o unealtă de război. Am zdrobit neamuri prin tine, am nimicit împărății prin tine.” (Ier. 51:20, 21) La aceasta folosește Iehova pe organizațiunea Templului. „Vorbeste lui Zorobabel, dregătorul lui Iuda, și spune: Voi clătina cerurile și pământul: voi răsturna scaunul de domnie al împărățiilor, voi nimici puterea împărățiilor neamurilor, voi răsturna și cărările de război și pe cei ce se suie în ele; caii și călăreții lor vor fi trântiți la pământ, și unul va periculis de sabia altuia.” (Hagai 2:21, 22) Partea vizibilă a organizațiunei lui Satan va fi incurcătură teribilă, și deoarece nu va avea un dușman vizibil cu care ar putea să se măsoare, se vor năpusti unii asupra altora și se vor omori reciproc. — Judec. 7:22; 2. Cron. 20:22, 23.

²⁶ În casa lui Iosif, fiul său Efraim a luat locul de întâi născut. Profeția lui Zaharia arată pe Iuda și casa lui Iosif cari sunt în unitate, și aceasta arată că rămășița, care se adună din toate părțile pământului este una cu Christos și în unire constituie un front puternic contra dușmanului, și situația aceasta fericită este azi ajunsă de rămășiță. „Voi întări casa lui Iuda, și voi izbăvi casa lui Iosif; îi voi aduce înapoi, căci îmi este

milă de ei, și vor fi cași când niciodată nu i-aș fi lepădat; căci Eu sunt Domnul Dumnezeuul lor și-i voi asculta.” (Zah. 10:6) Rămășița unită acumă cu desăvârșire este pregătită pentru război, și uitând toate greutățile lor din trecut, și reze-mându-se cu totul pe conducătorul lor și pe Iehova, urmează pe conducătorul lor mareț fără frică până la biruință: „Nu te teme de nimic, căci Eu sunt cu tine, Eu voi aduce înapoi neamul tău dela răsărit, și te voi strânge dela apus. Voi zice miază-noaptei: Dă încoace! Și miază-zilei: Nu opri, ci adu-mi fiii din țările depărtate și fiicele dela marginea pământului: pe toți ceice poartă Numele meu, și pe cari i-am făcut spre slava mea, pe cari i-am întocmit și i-am alcătuit.” (Isaia 43 versurile 5--7) Acești membrii credincioși ai clasei Templului sunt acumă, cașicum niciodată nu ar fi fost strâmtorați, și ei posed asigurarea deplină a lui Iehova, că îi va asculta, îi va scuti și îi va ocroti.

²⁷ „Efraim” înscamnă „rodnicie îndoită”. Aceasta este o icoană a lui Christos, cuprinzând pe rămășiță, după ce aceasta a primit dela Iehova o măsură îndoită a favoarei, și s'a întors la ea prosperitatea. În armonie cu aceasta spune profetul Zaharia: „Efraim va fi ca un vileaz; inima lor se va bucura ca de vin; fiii lor vor vedea lucrul acesta și se vor veseli, inima lor se va bucura în Domnul.” (Zah. 10:7) Această armată unită a Domnului este condusă de cel mai puternic „Viteaz”, care pornește fericit în luptă și e sigur de învingere, și săgețile căruia străpung pe dușman. (Ps. 45:3--5; Isaia 13:3) Membrii oștirea sale, sunt convocați îndeosebi pentru scopul lui Dumnezeu, de a da în știre mânia Lui contra dușmanului, au fost astfel chemați, aleși și înarmați. Ei sunt „războinici viteji.” (1. Cron. 12:25) După ce Sanctuarul s'a curățit, și ei toți au fost pregătiți pentru război, „aleargă ca niște oameni puternici, se suie pe ziduri ca niște războinici, fiecare își vede de drumul lui, și nu se abate din cărarea lui.” (Ioil 2:7) Profetul Isaia spune, „copiii lor vor vedea”, ceea ce evident că este o indicație la copiii-rămășiței a organizațiunei lui Dumnezeu, cari nu se luptă cu arme trupesti sau cu unelte adevărate de nimicire, ci cântă lauda lui Iehova și văd biruința mai marelui decât Iehu peste toți dușmanii lui Dumnezeu. „Doar vei privi cu ochii și vei vedea răsplătirea celor răi.” — Ps. 91:8.

²⁸ Cași în trecut și în timpul prezent șueră dușmanul asupra poporului lui Dumnezeu, își clătește capul și scrâșnește cu dinții împotriva lor; dar foaia se întoarce pe cealaltă parte, contra dușmanului. (Plângeri 2:15, 16) Profeția lui Zaharia spune: „Le voi fluera și-i voi aduna, căci i-am răscumpărat, și se vor înmulți cum se înmulțeau odinioară.” (Zah. 10:8) Fluerațul sau șueratul Domnului are aici de scop ca să trezească atențiunea poporului său, ca să-l adune, așa dupăcum un păstor face atent turma sa cu un șuerat ascuțit. Șueratul lui Iehova dă de înțeles, că face atent pe poporul său asupra mesajului mâniei sale și îl strânge laolaltă, ca să vestească mesajul acesta.

Oastea Domnului nu este o parte a lumii lui Satan, și dacă Domnul chiamă la sine sau strânge la sine pe credincioșii Lui, atunci aceștia în grabă se adună și înaintează în luptă în ascultare față de poruncile sale. (Isaia 5:26, 27) Cei ce formează pe clasa Estera și Rut, sunt convocați dela 1922 și au fost adauși celor unși; ei sunt cuprinși aici în rămășiță și astfel fac parte din cei izbăviți și înmulțiți.

²⁹ Iehova a pus pe martorii Lui între popoarele de pe pământ dar nu pe toți într'un singur loc. Ei sunt împrăștiați pentruca să execute voia lui Dumnezeu. „Ii voi risipi printre popoare, și își vor aduce aminte de mine în țări depărtate: vor trăi împreună cu copiii lor, și se vor întoarce.” (Zah. 10:9) În diferitele țări unde se află martorii lui Iehova, sunt conștienți de faptul că Iehova este scutul și tăria lor, și că ei sunt reprezentanții Lui. Cași scheletele în „valea scheletelor uscate” acești risipiți într'un timp erau descurajați; acum însă sunt vii din nou, au intrat cu bucurie în serviciul Domnului și continuă mai departe fără să țină seamă de șederea lor locală. I-a plăcut lui Iehova să se slujească de publicațiile Watchtower, să le aducă adevărul prezent; chiar așa cum Ezechiel a fost folosit, ca să proorocească scheletelor din valea scheletelor uscate și astfel să le facă să reînuflețescă din nou: rămășița credincioasă vede acum că îndurarea lui Iehova s'a întors la poporul său, că i-a unit în Christos și i-a pregătit pentru necesitățile sale.

³⁰ Iehova a pregătit rămășița pentru scopuri de război, încât a scos-o din organizațiunea lui Satan, și a despărțit-o cu totul, și despre aceasta spune profetul: „Ii voi aduce înapoi din țara Egiptului, și-i voi aduna din Asiria; îi voi aduce în țara Galaadului și în Liban, și nu le va ajunge locul.” (Zah. 10:10) Egiptul reprezintă aici pe elementul comercial, pânăcând Asiria pe elementele politice și religioase a organizațiunii lui Satan. Iehova a scos afară pe rămășița sa credincioasă dintre aceștia, și acum rămășița în ascultare față de porunca lui Dumnezeu vestește mânia lui Dumnezeu asupra organizațiunii lui Satan, vestește Impărăția lui Dumnezeu și continuă să preamărească renumele Numelui său: „În vremea aceea vă voi strânge; căci vă voi face o pricină de slavă și de laudă între toate popoarele pământului, când voi aduce înapoi pe prinșii voștri de război supt ochii voștri, zice Domnul.” (Zef. 3:20) Iehova aduce pe rămășița sa în „țara lui Galaad”, care nume înseamnă „mulțimea mărturiei”, și se referă la rămășița lui Iehova din timpul prezent. Iehova o aduce pe „Liban”, ce înseamnă „alb”, care caracterizare privește pe Impărăția de dreptate a lui Iehova. Cel Prea Înalt a adus azi rămășița într'o situație ilustrată de Galaad și Libanul, și rămășița, prin vestirea „mărturiei lui Isus Christos” despre Iehova și Impărăția sa de dreptate, aduce celor înfometați și setoși „balsamul din Galaad”. (Ier. 8:22; Judec. 7:23) Pentru rămășița de pe pământ nu trebuie să „se găsească acolo nici un loc durabil”, ea însă trebuie să

ducă mărturie clasei „turmei mari” și clasei Ionadab, spre avertisment și mărturie.

³¹ La aceasta dă profetul de înțeles că rămășița credincioasă nu va mai fi împiedecată, întru punerea mărturiei pentru Numele lui Iehova. „Israel va trece prin strâmtorările mării, va lovi valurile mării și toate adâncimile Nilului se vor usca. (Nilul, pe care Satan îl declară ca organizațiunea și posesiunea sa); mândria Asiriei va fi frântă, și toiagul de cârmuire al Egiptului va pieri.” (Zah. 10:11) Calea pentru înaintarea martorilor lui Iehova trebuie să fie făcută liberă. „Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, care stârnesc marea și fac să-i urle valurile, și al cărui Nume este Iehova oștirilor. Eu pun cuvintele mele în gura ta, și le acopăr cu umbra mâinii mele, ca să întind ceruri noi, și să întemciez un pământ nou, și să zic Sionului: Tu ești poporul meu!” (Isaia 51:15, 16) Iehova face aceasta în timp ce înaintează cu pregătirile pentru bătălia cea mare, care trebuie să-i justifice Numele. Organizațiunea lui Satan constatătoare din elementele comerciale, politice și religioase, nu va mai împiedeca vestirea mărturiei despre Dumnezeu și Impărăția sa. Aceasta este o asigurare deplină pentru rămășița că înaintarea ei cu toată împotrivirea ce i se face, nu va mai fi împiedecată. Este hotărîrea lui Iehova ca mesajul său să fie vestit, și să nu mai fie împiedecată. (Isaia 14:24, 25) „Sceptrul” sau puterea de cârmuire trebuie să se înlătore dela Egipt, adică dela organizațiunea lui Satan, și Christos trebuie să domnească în dreptate, și „toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda” de acum și până în veac.” (1. Moise 49:10) Tronul puternicului Christos Isus, trebuie să rămână în veci și pentru totdeauna, deoarece „toiagul de domnie al Impărăției Tale, este un toiag de dreptate.” — Ps. 45:6; Evrei 1:8.

³² Pentru a pregăti pe rămășița în scopul punctului său culminant, o întărește și lasă să i se vestească prin Zaharia promisiunea sa că o va și face: „Ii voi întări în Domnul, și vor umbla în Numele Lui, zice Iehova!” (Zah. 10:12) Rămășița credincioasă este adusă în Casa Domnului și acolo printr'o pricepere mai bună a Numelui și a scopurilor sale și a organizațiunii sale, au primit putere dela El. În scopul acesta Iehova a încărcat masa sa cu o plinătate de mâncări dătătoare de viață și întăritoare pentru poporul său de legământ. Timpul pentru multe vorbiri ale înțelepților „bătrâni aleși” a trecut. Domnul nu mai folosește pe aceștia, ca să dea hrană poporului său. Cel ce studiază cu sârguință și cu îngrijire adevărurile proaspete de pe masa Domnului, va fi tare în El și în puterea tăriei sale. Fiecare, el însuși trebuie să mănânce din adevăr, întrucât cu sârguință studiază ceea ce a dăruit Domnul. „Dela mine vine sfatul și izbânda, Eu sunt priceperea, a mea este puterea.” (Prov. 8:14) Aceasta înseamnă, Iehova și scopurile sale, înțelesul Numelui său, a pricepe organizațiunea sa și îndrumările organizațiunii sale și a le urmări apoi cu sârguință. „Calea Domnului este un zid de

apărare pentru cel nevinovat, dar ruină pentru cei ce fac răul." (Prov. 10:29) „Un om înțelept este plin de putere, și cel priceput își oțelește vlagă". (Prov. 24:5) Acești credincioși ai rămășiței, care sunt înțelepți, pentru că au câștigat înțelepciunea cerească iau în primire împărțeaua teritoriului sortit lor ca martorii lui Iehova, cutreceră pământul și pun mărturia. Aceasta nu o fac în numele oarecărui om, ci în Numele lui Iehova, pentru că El le-a dăruit Numele. „Pecând toate popoarele umblă fiecare în numele dumnezeului său, noi vom umbla în Numele Domnului Dumnezeului nostru, totdeauna și în veci de veci." (Mica 4:5) Rămășița vede acuma, cum Regele biruitor pornește la război sigur de biruință, și ei îl urmează cu cântece de bucurie.

Intrebări pentru studiul béréan

- Alin. 1. Cine a fost Melchisedec? In ce scop l-a folosit Iehova? Prin ce arată Scriptura, că a fost folosit în felul acesta?
- Alin. 2. Când a instalat Iehova pe marele său Rege și mare preot și l-a trimis să domnească? Ce a făcut mai dinainte în cauza aceasta?
- Alin. 3. Arată că timpul când a fost uns Isus până la timpul când s'a oferit iudeilor ca Impărat, are împlinire și în acest timp.
- Alin. 4, 5. Ce indică profeția lui Zaharia? Când se putea înțelege? Pentru ce nu s'a putut pricepe mai de vreme? Cine nu va pricepe profeția? Și pentru ce este aceasta așa?
- Alin. 6—8. Arată împlinirea în mic și împlinirea definitivă a versului 9. Pentru ce au lăsat o parte afară Matei și Ioan cu ocazia citirii acestei profeții? Când a început să-și găsească aplicarea partea aceasta? Ce evenimente constituie împlinirea profeției?
- Alin. 9. La cine se referă versul 10? Citează alte texte Scripturale care profețesc despre evenimentele acestea sau își găsească împlinirea în ele.
- Alin. 10. Către cine sunt îndreptate profețiile din versurile 9 și 11? Cum a cauzat Iehova liberarea explicată profetic în versul 11? Pentru ce se spune că s'a întâmplat „din pricina sângelui legământului tău”?
- Alin. 11—13. Despre cine vorbește versul 12 în mod profetic? Cum se întore spre celătuie accia, cari sunt în robia speranței? Cui întoarce Iehova îndoi?”?
- Alin. 14. In ce fel 1) „a întins (Iehova) pe Iuda ca pe

- un arc”? b) „a umplut arcul cu Efraim”? c) „a trezit pe fiii Sionului contra fiilor Greciei”?
- Alin. 15. Descrie împlinirea versului 14. Ce experiențe a rămășiței credincioase arată împlinirea vers. 15?
- Alin. 16. Cine este „turma”? Cum o scapă Iehova în ziua aceea? Cum au devenit pietre de cunună, „strălucind în țara sa”?
- Alin. 17. Cine sunt accia, cari iau drept adevăr, că „grația și frumusețea sa, sunt mari”? Arată împlinirea părții din urmă a versului 17.
- Alin. 18. De ce natură este lucrarea Templului, ce se face acuma? Când se va sfârși lucrarea aceasta? Explică dacă Iehova a împlinit promisiunea raportată în Zaharia 10:1.
- Alin. 19—21. Pentru a arăta înțelesul versului al doilea, ca o parte a acestei profeții, indică dovada vizibilă a profeției sale. Explică prin texte scripturale starea acelor de azi, cari „prezic și vorbesc vise mincinoase”. Cum a eliberat Dumnezeu pe poporul său dela nimicurile națiunilor și din mânele ghicitorilor?
- Alin. 22. Cine sunt „păstorii” și „țapii”, despre cari este vorba în versul 3? Pentru ce-i va pedepsi Dumnezeu? Pentru ce numește Dumnezeu pe turma sa „Casa lui Iuda”? Și-a luat El Casa lui Iuda și o face ca pe calul său de slavă în luptă?
- Alin. 23. Despre cine vorbește versul 4? Explică cuvintele „din el va ieși Piatra din capul unghiului” și țărșul, din el va ieși arcul de război și toate căpeteniile laolaltă”.
- Alin. 24, 25. Arată că împlinirea profetică din versul 5 mai potrivit se aplică la rămășița. Descrie evenimentele (Jud. 7:22; 2. Cron. 20:22, 23), care ilustrează profetic încurcătura părții văzute a organizațiunii lui Satan.
- Alin. 26, 27. Descrie experiențele și starea actuală a rămășiței, care arată împlinirea versurilor 6 și 7.
- Alin. 28. Explică cuvintele: „Le voi fluera și-i voi aduna”. In ce mod au avut loc mântuirea și înmulțirea prezise?
- Alin. 29. Pe cine a pășunat Iehova dintre popoare? Intre care popoare?
- Alin. 30. Explică împlinirea profeției din versul 10 dată în simboluri.
- Alin. 31. In ce fel se împlinește versul 11?
- Alin. 32. Arată, că Iehova și-a împlinit promisiunea, „li voi face tari în Domnul”. Că expresiunea profetică, vor umbla în Numele Lui, este asemenea in curs de împlinire.

(W. T. din 1 Octombrie 1933)

„VOI SUNTEȚI MARTORII MEI”

LUCRAREA ciudată a lui Iehova în foarte „scurtă vreme va atrage atențiunea tuturor creaturilor din cer și depe pământ asupra sa.

Cel mai mare privilegiu, ce s'a acordat vredată oamenilor depe pământ, este acordată acuma unșilor depe pământ; anume privilegiul de a pune mărturie între oameni despre întemeierea Impărăției lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă pentru

accia, cari doresc să asculte, o veste bună, deoarece ea anunță că Impărăția lui Dumnezeu va ridica depe umerii lor apăsarea grea ce i-a îngreuiat timp atât de îndelungat, va zdrobi puterile Celui rău și va aduce omenirii ceea ce, de atâta vreme dorește. Aceasta înseamnă justificarea Numelui mare a lui Dumnezeu. A lua parte la vestirea cu bucurie a acestei vești bune, în-

seamnă a lua parte la campania cea mai mare, ce s'a făcut vre-odată pe pământ. În prezent popoarele de pe pământ se chinuesc în dureri sub apăsarea stăpânilor lor. Mai cu seamă nu există nici un guvern, care ar fi mulțumitor pedepplin pentru vreun popor sau vreo națiune. Noi astăzi trăim într'o vreme, când oamenii se află în cea mai neagră mizerie. Pentru aceasta este chiar timpul oportun pentru Dumnezeu, ca să lase să se vestească oamenilor prin unșii săi, că liberarea prin îngrijirea Lui îndurată este foarte aproape. Cel ce neglijează, sau chiar se codește să se folosească de ocaziunea aceasta, acela se lipsește pe sine de cel mai mare privilegiu, ce s'a oferit vreodată omului. Mulți dintre aceia, cari afirmă de a urma în urmele pașilor Domnului, vor apuca oare privilegiul acesta mare și activa-vor în lucrarea actuală a Domnului? Iehova a știut înainte și a prezis, că aceasta se va face numai de o mică oaste. Domnul Dumnezeu prin Izraeliții naturali a lăsat să se preumbreze experiențele Izraelului spiritual. Intre Izraeliți au existat câțiva credincioși, însă majoritatea popoului nu a prețuit favoarea lui Dumnezeu. Dumnezeu dădu profetului său Isaia o vedenie, în care Izraeliții au fost asemănați cu un oliv, de pe care aproape toate măslinile au fost scuturate; pe mândrele profetul seamănă pe Izraeliți: „o vie, din care, cu excepția câtorva rămășițe de după cules, toți strugurii erau culeși. (Isaia 17:6; 24:13). Aceasta a ilustrat că pe vremea probei finale, când trebuie să se arate, cine vrea ca să ia parte la lucrul mare și minunat al lui Dumnezeu, de pe pământ, numai un mic număr va apuca privilegiul acesta fericit.” Isaia și fiii săi au fost toloșiți de Iehova ca lipuri, pentru a preumbri, că ce se va întâmpla în legătură cu aceia, cari să mărturisesc a fi urmașii lui Isus. Isaia a scris, cum urmează: „Iată, eu și copiii pe cari mi i-a dat Domnul, suntem semne și niște minuni în Izrael (semne sau semnale, care indică clar la niște lucruri cari vor avea loc în viitorul apropiat), din partea Domnului oștirilor, care locuște pe muntele Sionului.” — Isaia 8:18.

Chiar și prin numele fiilor lui Isaia s'a semnalat și s'a preumbrit situația, care va veni peste aceia, cari se vor mărturisi ca urmașii lui Isus. Numele unuia din fiii lui (Isaia 8:3) înseamnă „judecată aspră, inevitabilă”, cu care Domnul va cerceta pe poporul, care se numește după El. Numele celui alt fiu (Isaia 7:3) înseamnă „rămășița se va întoarce” și numele acesta se referă îndeosebi la îndurarea cu care Domnul va încunjura pe cei aleși, și caracterizează felul și modul cum va păzi pe aceia cari îl iubesc.

Punctul cel mai important aici este acela că experiențele lui Izrael au copt o rămășiță, care a preumbrit, că odată o mică rămășiță cu bucurie va activa în lucrul Domnului. (Isaia 1:9) Ur mătoarele cuvinte ale apostolului Pavel, pe care le-a scris despre Iudei, întăresc aceasta: „Totuși și în vremea de față este o rămășiță datorită unei alegeri, prin har.” Ceeace s'a întâmplat la Izraelul

natural, a preumbrit ceea ce va veni la sfârșitul lumii peste aceia, cari amăsurat mărturiei lor sunt urmașii lui Isus Christos, și aceasta arată lămurit că pe vremea aceasta va exista o rămășiță. O rămășiță este ceea ce mai rămâne, după ce un mare număr s'a îndepărlat. Aceasta înseamnă că după zguduirile și culegerile din Impărăție, despre care vorbește Isus Christos, câțiva puțini rămân devotați cu credincioșie lui Dumnezeu, cu bucurie fac voia Lui și întru aceasta vor fi îndemnați de niște porniri neegoiste. Clasa aceasta constiue pe rămășița. Domnul caracterizează pe rămășița aceasta, ca pe „servul credincios și înțelept”, căreia i-a încredințat toată averea sa, sau toate interesele pământești a Impărăției sale. (Matei 24:45; Isaia 2:1,6) Este bucuria acestei rămășițe credincioase să asculte de poruncile Domnului și să vestească vestea bună. Dacă azi un uns al Domnului neglijează să facă parte din aceasta clasă a rămășiței, atunci aceasta este vina lui, cauzată de mândrie, nepăsare sau neglijență. Ar fi o așteptare logică, că evenimentul cel mai mare din istoria oamenilor, anume începutul domniei de dreptate, va fi arătată de bine din partea masselor. Totuș nu este așa. I-a plăcut lui Dumnezeu să facă oamenilor o anunțare prin astfel de oameni, cari indiferent de orice adversitate, în El se încred. El se folosește de aceștia, ca să-și facă opera marea și minunată. Ei sunt puțini la număr și fără vază și renume între conducătorii lumii.

Intrebarea cea mare pusă înaintea oamenilor pentru a decide, este: Cine este Dumnezeu? A-deca: De cine vreau oamenii să asculte și la cine să se întorcă? Pe cine vreau să și-L alegă ca obiect de închinare ca servicii dumnezeesc? Pentru ca să poată face o alegere trebuie să obțină un grad de cunoștință; și cum ar putea să câștige cunoștința aceasta, dacă nimeni nu le vorbește despre adevăr? Iehova aduce dovezi pentru ca să arate oamenilor, că Satan mult timp a fost dumnezeul lumii acesteia și asupritorul omenirii, și că acuma a sosit timpul lui Dumnezeu, ca să introducă domnia Lui cea dreaptă între oameni. Dumnezeu are astfel de oameni, cari să vestească aceste mari adevăruri popoului. Preoțimea se silește să facă pe popor să creadă, prin învățatura amăgitoare a desvoltării și prin alte mijloace înșelătoare, că omul în urma năzuințelor sale proprii ar fi în stare ca să se refacă și să creeze niște stări dezirabile. Acești învățători cu învățăturile lor rătăcite lucrează contra lui Dumnezeu și procedează ca reprezentanții lui Satan, a dușmanului. Satan cu ajutorul acestor unelte orbește omenirea față de adevăr. Timpul a sosit când trebuie să se dea o mărturie oamenilor și popoarelor de pe pământ, pentru ca astfel să poată avea ocazie, să cunoască, cine este Dumnezeu atotputernic, din partea cui vor fi binecuvântați. Iehova poruncește: „Scoate afară poporul cel orb, care totuș are ochi, și surzii, cari totuș au urechi.” (Isaia 43:8) După aceea poruncește, ca toate națiunile să se adune și popoarele să fie strânse la-

olaltă, ca să audă. Preoțimea și învățătorii falși sunt invitați, ca să dovedească veracitatea învățăturilor lor false, ori să recunoască, că nu au drept, și apoi să aprobe adevărul. „Să se strângă toate neamurile și să se adune popoarele! Cine dintre ei a vestit aceste lucruri? Cari dintre ei ne-au făcut cele dintâi proorocii? Să-și aducă martorii și să-și dovedească dreptatea, ca să asculte oamenii și să zică: Adevărat!” — Isaia 43:9.

Trebuie să fie cineva, care — stând pe partea Domnului — pune mărturie despre aceea, cine este marele și puternicul Dumnezeu. Iehova alege pentru lucrarea aceasta onorabilă pe rămășița și vorbește către ea următoarele cuvinte: „Voi sunteți martorii mei, zice Domnul, voi și Servul meu pe care L-am ales, ca să știți ca să mă credeți și să înțelegeți că Eu sunt: înainte de mine n'a fost făcut nici un Dumnezeu și după mine nu va fi. Eu, Eu sunt Domnul, și afară de mine nu este nici un Mântuitor! Eu am vestit, am mântuit, am proorocit, nu sunt străin între voi: voi îmi sunteți martori — zice Iehova — că Eu sunt Dumnezeu.” (Isaia 43:10—12) Mărturia aceasta trebuie să fie pusă așa cum a poruncit Isus, pentruca popoarele de pe pământ să poată avea ocazie, să-și dea deciziunea asupra întrebării de discuție celei mari: Cine este Iehova? Desigur azi nu s'ar putea găsi o poziție mai onorabilă și mai binecuvântată decât a servi în calitate de soli, lui Iehova, marelui Dumnezeu al Universului!

Dacă Iehova este în drum să facă o lucrare mare, atunci face de cunoscut aceasta. El a lăsat

pe Noe timp de mai mulți ani să predice despre aceea și să anunțe oamenilor, că potopul ce era să vină, va nimici toată viața de pe pământ. (1. Moise 6:12, 17; 2. Petru 2:5) Când Dumnezeu era pe cale să libereze pe poporul său ales din robia Egipteană și ca să zdrobească domnia aceea nelegiuită, care îl asuprise, și care era un prototip a organizațiunii lui Satan, a lăsat ca domnitorii Egipteni să aibă cunoștință despre scopul său. (2. Moise 7:1, 2) Când Dumnezeu era pe cale să aducă strâmtorare peste iudei, și să le lase casa pustie, asemenea a lăsat să li se facă cunoscut lor și în deosebi conducătorilor lor scopul său. (Matei 21:43; 23:34—39) În fiecare caz a ales de martori ai săi astfel de oameni care îi erau pe deplin consacrați. În zilele de azi, când Dumnezeu vrea ca să-și îndeplinească lucrarea cea mare a întemeierii domniei sale drepte de pe pământ, care trebuie să zdrobească întreaga organizațiune a lui Satan, asemenea lasă să fie avertizați despre aceasta stăpânitorii și poporul. Și în acest caz nu a ales pe cei egoiști, ca să facă lucrul acesta. Marele privilegiu, de a-L reprezenta în prezent l-a rezervat unșilor săi chemați, aleși și cari stăruie cu credincioșie. (Isaia 61:1—3; 6:8—11) Rămășița îndeplinește lucrarea aceasta din îndurarea Domnului. După anul 1918 o mică oaste de creștini a vestit domnitorilor națiunilor de pe pământ, că a sosit timpul pentru întemeierea guvernării drepte a lui Dumnezeu pentru binecuvântarea poporului.

(W. T. din 1 Octombrie 1933)

LEGEA LUI DUMNEZEU ȘI LEGĂMÂNTUL LEGII

ÎN CUVÂNTUL lui Dumnezeu găsim o deosebire clară între legea lui Dumnezeu și legământul legii, pe care l-a încheiat Dumnezeu cu iudeii cu multe secole mai înainte. Dovada scripturală cu privire la chestiunea aceasta servește maideparte la aceea, ca să preamărească Numele lui Iehova și să facă pe poporul său în stare, pentru a cuprinde adâncimea înțelepciunii sale.

Procedura lui Iehova este totdeauna dreaptă. Cercetătorului adevărului îi pricinuește mare mulțumire, a cunoaște, că Iehova niciodată nu poate să procedeze greșit. „Căile lui Dumnezeu sunt desăvârșite, Cuvântul Domnului este încercat: El este un scut pentru toți cei ce aleargă la El.” (Psalm 18:30) Cei umiliți doresc să fie învățați despre calea lui Dumnezeu și să fie conduși pe ea, pentrucă calea lui Dumnezeu este cea dreaptă. Față de aceștia își îndreaptă favoarea lui Dumnezeu. „El face pe cei smeriți să umble în tot ce este drept. El învață pe cei smeriți calea sa.” (Psalm 25:9) Cel ce vrea să fie condus pe calea dreaptă, se roagă asemenea lui David: „Căci Tu ești mare și faci minuni, numai Tu ești Dumnezeu. Invată-mă căile Tale Doamne! Eu voi umbla în adevărul Tău. (Fă-mi inima să se teamă de Numele Tău.” (Ps. 86:10, 11) Cei ce să roagă astfel, căș-

tigă mulțumirea lui Iehova, și aceasta este de o valoare neamăsurată. (Prov. 16:15) Ei se odihnesc cu deplină credință cu încredere în Domnul. „Căci Tu binecuvântezi pe cel neprihănit, Doamne, și-l înconjură cu bunăvoința Ta, cum l-ai înconjurat cu un scut.” (Ps. 5:12) „Indurarea Lui ține toată viața.” (Ps. 30:5) Aceste adevăruri mari neschimbate, pe cari ni le descopere Sfânta Scriptură, sunt stele conducătoare pline de lumină pentru aceia cari doresc viață și pace.

Urmașii naturali ai lui Avraam, sub conducerea mâncii lui Iehova au găsit o locuință în țara Egiptului. Dumnezeu i-a adus în Egipt, pentruca acolo să se folosească de dânșii la întocmirea unor icoane, care să preumbreze împăcarea oamenilor cu Dumnezeu. Egiptul a fost o ilustrație a lumii rele de azi, a cărei dumnezeu este Satan. Urmașii lui Avraam, Izraeliții, au fost foarte apăsați și persecutați din partea lui Faraon și a uneltelor sale, și doreau să fie liberați de sub serviciul lor de sclavi. În situațiunea lor au închipuit pe popoarele de pe pământ cari suferă sub apăsarea lui Satan și a reprezentanților săi; și popoarele de pe pământ doresc după liberare de sub apăsare și după niște împrejurări pașnice, fericite pe pământ.

Evident că Dumnezeu o vreme îndelungată nu a împiedecat apăsarea, ci a îngăduit să fie continuată, pentruca ca urmare, inimile poporului să se poată întoarce spre El. Poporul strigă către Dumnezeu pentru ajutor, și Dumnezeu a trimis pe Moise în Egipt, ca să devină Liberatorul lui Izrael. În aceasta Moise a reprezentat în icoană pe Fiul iubit al lui Dumnezeu, pe Isus Christos, pe care Iehova l-a trimis în lume, ca să mărturisească despre El și să răscumpere popoarele din lume; dar apoi Christos Isus a venit a doua oară, ca să fie justificatorul Numelui lui Iehova și Liberatorul cel mare al popoarelor de pe pământ din apăsarea lui Satan și de sub păcat și moarte. — 5. Moise 18:15, 18; Fapte 3:10—24.

Când Dumnezeu a trimis pe Moise în Egipt, întâia dată s'a arătat în înțelesul Numelui său Iehova. Cu numele acesta urma să fie cunoscut pe mai departe între Izraeliți, care urma să fie poporul său de favoare sau națiunea sa preferată. Numele Iehova indică pe mai departe scopul său cu poporul său favorizat. Să observăm că El a îndrumat pe Moise, că ce să vorbească acesta către Izrael cu privire la scopul său de atunci. Dumnezeu vorbi: „Eu vreau să fac lucrurile acestea pentru voi”. „Eu m'am arătat lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob, ca Dumnezeu Cel Atotputernic; dar n'am fost cunoscut de ei sub Numele meu ca „Iehova”. Deaceia spune copilul lui Izrael: Eu sunt Iehova; Eu vă voi izbăvi din muncile cu cari vă apasă Egiptenii, vă voi izbăvi din robia lor, și vă voi scăpa cu braț întins și cu mari judecăți. Vă voi lua ca popor al meu; Eu voi fi Dumnezeuul vostru, și veți cunoaște că Eu Iehova Dumnezeuul vostru, vă izbăvesc din muncile cu cari vă apasă Egiptenii. Eu vă voi aduce în țara, pe care am jurat că o voi da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob: Eu vă voi da-o în stăpânire; Eu Iehova.” — 2. Moise 6:3, 6—8.

După aceasta a încheiat Dumnezeu un legământ cu poporul Izrael. Prin legământul acesta a cinstit și a favorizat mult pe Izraeliți. Intre altele așa a vorbit către dânșii: „Acum dacă veți asculta glasul meu, și dacă veți păzi legământul meu, veți fi ai mei dintre toate popoarele, căci tot pământul este al meu; Imi veți fi o împărăție de preoți și un neam sfânt. Aceste sunt cuvintele pe cari le vei spune copiilor lui Izrael.” (2. Moise 19:5, 6) Legământul acesta este indicat în Sfânta Scriptură ca legământul legii. (Galateni 3:17) A servit scopul ca să pregătească calea pentru împăcare cu Dumnezeu.

Intre legea lui Dumnezeu și legământul legii sale, pe care l-a încheiat cu Izrael, trebuie să se facă o deosebire clară. Legea lui Dumnezeu pentru oameni este voința sa exprimată. Este descrierea sa pentru conduită, ce pretinde ascultare față de ceace este drept și prescrie pedeapsă pentru fapte nedrepte. Avraam a ținut legea lui Dumnezeu, anume voința exprimată a lui Dumnezeu, în măsură ce a cunoscut voința aceasta. Cu toate acestea Avraam nu a stat sub legământul legii. „Pentru că Avraam a ascultat de

porunca mea, și a păzit ce i-am cerut, a păzit poruncile mele, orânduiriile mele, și legile mele.” (1. Moise 26:5) „Căci ce zice Scriptura? Avraam a crezut pe Dumnezeu, și aceasta i s'a socotit ca neprihănire. În adevăr, făgăduința făcută lui Avraam sau seminței lui, că va moșteni lumea, n'a fost făcută pe temeiul legii, ci pe temeiul acelei neprihăniri, care se capătă prin credință.” — Romani 4:3, 13.

În legământul pe care l-a încheiat Dumnezeu cu Avraam cu privire la „sămânța”, Dumnezeu s'a folosit de Avraam, precum și de Sara, femeia lui Avraam, și de Isaac, care era unicul fiu al lui Avraam, pentru a ilustra simbolic legământul acesta și urmași acesteia. Avraam a reprezentat pe Iehova Dumnezeu. Sara legământul și Isaac „sămânța” sau odrasla legământului. Dumnezeu a mai încheiat și alte legăminte, la cari tot asemenea s'a folosit câte o femeie pentru ilustrarea simbolică a legământului. În legământul legii ce se tratează aici, s'a folosit Dumnezeu de Agara, de o sclavă, ca să illustreze legământul, și de fiul ei Ismael, pentru preumbrirea seminței legământului. Alegoria sau ilustrația aceasta a avut scopul, ca să învețe îndeosebi pe creștini, pe cari la timpul său hotărât Dumnezeu a început să-i alcagă și să-i școleze.

Avraam, Isaac și Iacob au fost amintiți ca părinții lui Izrael. Legământul legii nu a fost făcut cu părinții. „Nu cu părinții noștri a încheiat Domnul legământul acesta.” (5. Moise 5:3) Părinții lor erau morți înainte ce s'ar fi încheiat legământul legii. Promisiunea dată de origine lui Avraam, și întărită față de Isaac și Iacob s'a referit de fapt la „sămânța” prin care trebuie să vină binecuvântările la toate neamurile de pe pământ. Promisiunea lui Dumnezeu nu a atârnat de vre-o faptă a legii. Promisiunea Lui era neșimbată, și legea nu i-a adăugat nimica. Întrucât Isaac nu stătea sub legământul legii, a închipuit simbolic pe „sămânța”, care nu stă sub legământul legii.

Agara era o egipteană. (1. Moise 16:1) Ea a fost o ilustrație simbolică a legământului legii. (Galateni 4:24) Imprejurarea aceasta lasă să apară potrivit că legământul ilustrat prin dânșă a fost încheiat în Egipt. Ieremia, profetul lui Dumnezeu a scris despre legământul acesta: „Legământul pe care l-am încheiat cu părinții lor, în ziua când i-am apucat de mână să-i scot din țara Egiptului.” (Ieremia 31:32) „Eu rămân credincios legământului pe care l-am făcut cu voi, când ați ieșit din Egipt, și Duhul meu este în mijlocul vostru; nu vă temeți!” — Hagai 2:5.

Aceste texte scripturale arată, că legământul legii a fost încheiat în Egipt, și anume în ziua când Izraeliții au ieșit din Egipt; și pe mai departe este arătat aici, că aceasta a avut loc exact la 430 de ani după intrarea lui Avraam în Canaan. Izraeliții au părăsit Egiptul în ziua patrusprezecea a lunii Nisan în anul 1615 înainte de Christos. În ziua aceea s'a introdus și s'a mâncat primul paste a lor. „Și după patrusutetrezeci de ani

tocmai în ziua aceea, toate oștile Domnului au ieșit din țara Egiptului." (2. Moise 12:41) Pavel a înălțat mărturia aceasta, când a scris: „Iată ce vreau să zic: Un testament pe care l-a înălțat Dumnezeu mai înainte, nu poate fi desființat, așa ca făgăduința să fie nimicită, de legea venită după patrusutetreizeci de ani". — Galateni 3:17.

Apostolul Pavel a scris din nou: „In adevăr, acolo unde este un testament, trebuie neapărat să aibă loc moartea celui ce l-a făcut. Pentru că un testament nu capătă putere câtă vreme trăiește el ce l-a făcut." (Evrei 9:16, 17) Mielul de paște fost jertfa, ce trebuie să fie înjunghiată. Moise fost reprezentat prin mielul de paște; și după ce mielul a fost înjunghiat, de aici înainte Moise a fost privit ca mort. Acesta încă este un punct de rîjîn pentru stabilirea timpului, când s'a în-

cheiat legământul legii și o dovadă pe mai departe a faptului, că a fost încheiat în Egipt.

În ziua cincisprezecea a luni a doua după ieșirea lor din Egipt, Izraeliții au murmurat contra lui Moise, deoarece flămânzeau. „Domnul a zis lui Moise: Iată că voi face să ploaie pâine din ceruri. Poporul va ieși afară, și va strînge, cât îi trebuie pentru fiecare zi, ca să-l pun la încercare, și să văd dacă va umbla sau nu după legea mea. Veți strînge timp de șase zile; dar în ziua a șaptea, care este Sabatul, nu va fi." (2. Moise 16:1, 26) Legământul legii pe vremea aceea era în putere, și evenimentul acesta a avut loc înainte ce Izraeliții ar fi ajuns la Sinai.

(W. T. din 1 Octombrie 1933)

SCRISORI DELA MEMBRII CLASEI IONADAB

Iși mărește cercul de activitate

„În dorința și în armonie cu porunca lui Dumnezeu de a face o operă folositoare, vă rog să-mi trimiteți în valoarea de Fr. 25, diferite broșuri după părerea Dv., pentruca îndată ce le voi primi, să le răspândesc. Aceasta îmi va da o ocupațiune pentru Duminică. Până acuma n'am mărginit la aceea, ca în împrejurimea mea să vorbesc despre aceasta, dar acuma încep să înțeleg că trebuie să-mi lărgesc cercul meu de activitate. Îndată ce voi fi răspândit broșurile acestea, voi comanda altele de la Dv., în momentul acesta nu pot să fac o comandă mai mare și sper că îmi veți trimite broșurile pe poștă.”

P. v. P.

Pun întrebări

„Sper că nu vă prea deranjez că vă pun încă o ultimă întrebare: Întrucât toate lucrările omenești ale creștinătății organizate sunt greșite, atât pe teren politic, comercial și religios, din aceasta trebuie să conștientizăm, că trebuie să abzie de aceea, ca să sprijinesc cu bani astfel de lucrări ca oastea mântuirii, vindere de mărei în scopul tuberculoșilor, ajutorare de orfani, și lucruri atari, scopul cărora este să ajute oamenii?”

„M'am ocupat deja cu studierea literaturii Dv., și continui să o fac.

„Cui să împart broșurile Dv., în teritoriul meu? Mai sunt oameni cari n'au fost vizitați de martorii lui Iehova?”

G. F. Ver.

și ajută lucrarea

„Îmi pare bine că pot să vă trimit suma de Fr. 108. 8 franci pentru un abonament nou la „Epoca de Aur” și 100 de franci pentru buna speranță. Rog pe Dom-

nul și Iehova, ca să vă arate îndurare pentru folosirea cea mai eficace a acestor bani pentru vestirea Cuvântului și sfântului Nume a lui Iehova.

Sper că voi fi în stare, ca prin aceeaș îndurare la începutul Mai 1934 iarăș să vă trimit 100 de franci.

Cu cele mai bune dorinși pentru toți cei de un spirit cu Dv.”

M. R. Ch.

„Lumea ne combate, dar zadarnic”

„Vă rugăm să ne trimiteți cartea „Guvernare” și unele broșuri: „Criză”, „Împărăția”, etc.

Am avut bucuria să vindem cartea „Guvernare” unei prietene prizonieră a sistemelor religioase. Aceasta a părăsit toate, cecece pentru oamenii de aici înseamnă un scandal. Ne acuză pe noi că am făcut-o să se întoarcă și lumea ne combate, dar în zadar. Domnul slavei le arată măreția și puterea sa. Cu toată plângem când suntem singure cu Domnul, totuș avem o bucurie nesfârșită să fim demne să suferim pentru Numele Lui.”

F. V. D.

Tot mai mult cu Dv.!

„Nu că doară v'ași fi uitat. Eu sunt tot mai mult cu Dv., în răspândirea adevărului.

Cu aceeaș poștă primiți un mandat pentru 8 broșuri și cartea „Guvernare”. Mi-ați putea deja trimite cartea „Profeție”?

S. J. Jss.

Și membrii clasei Ionadab studiază!

„Cu cât mai mult citesc, tot mai mult vreau să citesc. Și de fiecare dată are Cuvântul lui Dumnezeu un îndemn pentru mine, și îmi umple inima cu speranță. V'aș fi foarte mulțumitor, dacă mi-ați comunica că cartea „Profeție” o aveți...”

S. La C.

O REPRIVIRE FERICITĂ ȘI MĂLȚUMITĂ!

Iubiți conluptători în serviciul Domnului,

Alăturat vă trimitem rapoartele noastre. Sunt doar cele mai bune în anul acesta. Teritoriul a fost lucrat încă odată nu demult și adeseori trebuie să auzim: „Cunosc deja — au mai fost aici.” Este așa cum spune Domnul: Bogăția sau grija pentru pâinea de toate zilele închid calea spre Împărăția cerurilor. Chiar dacă ceasuri întregi urcăm și coborâm scările fără nici un rezultat vizibil, totuși nu ne descurajăm, știind că Domnul ne-a poruncit, ca să cercetăm pe aceia cari flămânezec după adevăr și suspină din pricina grozăviilor care să întâmplă în mijlocul lor.

Astfel am întâlnit o femeie catolică, care era foarte credincioasă. Înaintea fereștii ei se vedea o biserică mare nouă, și din pricina sincerității sale a recunoscut uriciunea, ce se întâmplă acolo, deoarece mi-a spus că nu demult a murit un sărac, care a lăsat trei copii, a fost îngropat ca un animal, și la cei bogăți cazul este chiar contrarul. Eu i-am spus că chiar pentru aceea am venit la dânsa, ca să-i fac de cunoscut judecata lui Dumnezeu asupra lucrurilor acestea, a citit unele din cărți și în urmă a cumpărat pe toate 6! I-am explicat apoi că fiind creștină cel puțin trebuie să aibă Scriptura, și când mi-a arătat Biblia a zis, după ce a citit ceva în cărți, că „aceasta de fapt este minunată”. Peste tot am aflat că la oameni cari cu ușurință cumpără 1 sau 2 cărți, trebuie să le arătăm întreaga serie, chiar și atunci dacă are aspectul că și 1 singură carte este prea scumpă pentru ei. Adeseori cumpără apoi mai bucuros pe toate șase, decât una.

Dacă acuma facem o reprivire la anul trecut, trebuie să spunem cu inima umplută de mulțumire: „Numele lui Iehova este un turn tare, și cel neprihănit se află în El în siguranță.” În ciuda unor adversități — ne cugetăm la căldura mare din Algeria, munții înalți din Corsica, expulsarea noastră din Tunisia, precum și la alte — dar toate acestea ne umple cu bucurie, ca să le suportăm din pricina adevărului. Dacă noi în acest an raportat am putut lăsa în 3424 oare lucrate 23.206 broșuri și GZ. 2812 cărți și cam 32.000 de mărturii, credem desigur că aceasta va servi spre onoarea Numelui lui Iehova, și dorința noastră este aceea, ca din pricina Numelui său mare să persistăm cu credincioșie, chiar dacă aceasta ar fi în condițiunea după indicațiile din Marcu 13:9.

În tot timpul ne amintim de voi înaintea Domnului, ca să vă dea înțelepciune și putere întru administrarea lucrului său, și vă salutăm din nou cu toată inima, ai voștri frați

P. G. și W. U.

VEDENIA CEREASCĂ

88.

Alt. 269.

- 1). Auzi vocea ce vine,
Dela tronul cel alb,
Unde 'nainte Celu'ce
Șade, harfe sună.
„Laudă, cinste, mărire!”
Auzi armonia,
Sus mulțimi de harfiști cerești
Răsună cântarea.
- 2). Din orice limbi și popor,
Acasă sosește,
În mare marș de 'nvingere,
Ceata credincioasă.
O, auzi pe sfinții mulți!
Cari în cer învie,
Lăudând, mărint pe Dumnezeu,
Biruință-i cântă.
- 3). Și vezi cetatea sfântă,
Care se coboară:
Pe Ierusalimul cel nou,
Locașul de pace!
Țânesc râuri de cristal,
Neîncetat din ea,
Și în ea orice popor, pe
Christos va adora.
- 4). Acolo soare nu e,
Și nici noaptea lună:
Că luminează Dumnezeu,
Și chiar Mielul în ea.
Poporul probat al Său,
Mereu îl servește,
Tronând cu Christos,
Și-aducând fericiri vecinice.